una mà de contes

El flautista d'Hamelin

Benvinguts a Hamelin!

Com podeu veure, Hamelin és una ciutat tranquil·la i alegre, una ciutat molt bonica, amb els seus carrers empedrats per on juguen els nens, amb les casetes de fusta, amb el riu i amb la plaça Major on hi ha l'ajuntament que és on viu l'alcalde.

Aquest és el senyor alcalde, un home alegre i simpàtic que sempre compleix la paraula i paga els deutes. Millor així, perquè tots els habitants d'Hamelin encara recorden amb temor i tristesa aquella època en què la vila va quedar-se sense nens. Us ho imagineu! Hamelin, un lloc sense nens!

Tot va començar una nit fosca de fa uns quants anys. Rates vingudes de no se sap on van envair la ciutat: n'hi havia centenars. Què dic centenars, milers, potser milions de rates. Tot n'era ple, Hamelin estava infectat de rates!

L'alcalde va reunir el consell de la vila per trobar una solució a aquesta situació tan desagradable. I van decidir posar mata-rates per totes les places i carrers, a tots els pisos i habitacions. Però no van aconseguir res. Més aviat al contrari, perquè cada dia que passava hi havia més rates.

Quan ja començaven a estar desesperats, un trobador va parar-se a les portes de la ciutat. El noi era alt i prim, vestia de verd i duia un sarró penjat a l'esquena. D'aquesta manera es va presentar a l'ajuntament i va demanar parlar amb el senyor alcalde. Primer el va rebre amb desconfiança, però quan el jove trobador li va comunicar que ell tot sol podia netejar la ciutat de rates, a l'alcalde se li van omplir els ulls d'esperança.

> - Em dieu que ho podeu fer tot sol? -va preguntar l'alcalde.
> - Perfectament. Però per fer aquesta feina, vull cobrar mil escuts d'or -va contestar el trobador.

L'alcalde, és clar, va acceptar sense pensar-s'ho dues vegades.

Així doncs, el trobador va sortir a la plaça Major, va treure una flauta del sarró i es va posar a tocar. Tot caminant, tocava una música estranya, màgica, molt trista. Tan bon punt havia emès els primers sons, de tots els racons de la ciutat van sortir centenars, milers de rates que van començar a córrer darrere del flautista.

Finalment, quan totes les rates desfilaven darrere seu, va enfilar el camí del riu. Quan va arribar a la vora del riu, el trobador es va aturar, però va continuar tocant la flauta. Llavors, les rates van continuar caminant, es van precipitar dins de l'aigua i es van ofegar totes. No en va quedar ni una. S'havien acabat les rates a la ciutat d'Hamelin.

Un cop eren totes mortes, el misteriós flautista va tornar a l'ajuntament per cobrar el seu deute. Però l'alcalde no va voler complir la seva paraula i es va negar en rodó a pagar-li els mil escuts.

- Mil escuts per tocar la flauta! -exclamava l'alcalde-. Ni parlar-ne! Té cent escuts i considera't ben pagat!

El trobador va quedar molt decebut davant la negativa de l'alcalde de pagar allò que li havia promès. Va girar cua i va sortir a la plaça. Un cop era fora, va tornar a agafar la flauta i va posar-se a tocar una tonada molt alegre.

I aquesta vegada no van ser les rates, sinó totes les nenes i tots els nens de la ciutat d'Hamelin els qui el van seguir per tots els carrers i carrerons. Sortien de les cases, de l'escola, dels llocs on jugaven i s'afegien a la desfilada, darrere de la melodia del flautista. Ningú no els podia aturar.

Llavors el flautista va abandonar la ciutat i amb ell van marxar tots els nens i les nenes d'Hamelin. No us podeu imaginar com va quedar la ciutat de trista. Les mares i els pares ploraven sense parar mentre reclamaven a l'alcalde que anés a buscar el flautista i que retornés els nens a casa seva.

L'alcalde va anar a buscar aquell misteriós trobador que amb la flauta màgica havia encisat tota la canalla. Quan el va trobar, li va demanar perdó mil vegades, va pagar el deute sense protestar i d'aquesta manera, totes les nenes i tots els nens van poder tornar a Hamelin. I així, va tornar l'alegria a la ciutat.

Des d'aleshores, el senyor alcalde i tots els habitants d'Hamelin són coneguts perquè són persones de paraula. Tothom sap que quan diuen una cosa... sempre la compleixen i sempre paguen tots els seus deutes sense protestar!

I gràcies a aquell misteriós flautista, Hamelin és ara una ciutat feliç.

Guió: J. M Hernández Ripoll

- ccrtv interactiva
- 3 TELEVISIÓ DE CATALUNYA
- Amb el suport de Generalitat de Catalunya Departament d'Educació

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- English